

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **M. O.**, nyní bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 25.11.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.5.2013 č.j. 691 215 2060/315-MSV o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 27.5.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 23.1.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 25.11.2013 doplněnou k výzvě soudu, k níž byla připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí, se žalobce domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 27.5.2013*, protože nesouhlasí s odnětím invalidního důchodu III. stupně, neboť kvůli zdravotnímu stavu, který velmi stručně popsal, není schopen vykonávat pracovní činnost a jeho denní aktivity jsou těžce omezeny, přičemž závěr o tom, že již není invalidní byl posudkovým lékařem učiněn, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav, tudíž rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, proto požadoval nové přezkoumání zdravotního stavu. (*K žalobě byly připojeny listiny, z nichž vyplývá, že žalobce podal nejprve žalobu proti rozhodnutí ČSSZ u Okresního soudu Plzeň-město, dále jen OS.*)

Z vyžádaného spisu shora uvedeného OS sp. zn. 18 C 214/2013-29 vyplývá, že dne 31.7.2013 žalobce podal podání označené jako „Námitky proti rozhodnutí ČSSZ o odnětí invalidního důchodu“ a později doručil i rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.5.2013; usnesením tohoto soudu ze dne 13.11.2013 (právní moc dne 15.11.2013) bylo řízení zastaveno a žalobce byl poučen o možnosti podat správní žalobu (§ 72 odst. 3 s.ř.s.

*Napadeným rozhodnutím dne 27.5.2013 č.j. X žalovaná rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 23.1.2013 zčásti změnila tak, že adresa účastníka řízení uvedená ve výroku je Zábělská 5/43, 312 00 Plzeň a ve zbytku potvrdila rozhodnutí, kterým mu byl odňat invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 18.3.2013 podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 10.1.2013 již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.5.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem ČSSZ o invaliditě ze dne 12.3.2013 nebyl žalobce uznán invalidní, neboť od 1.10.2013 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole II, odd. A, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhlášky**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-25%, a žalobci byla přiznána horní hranice, která byla vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 5%, takže celkově činí 30%.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 10.1.2013 vyplývá, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu třetího ani druhého či prvního stupně dle § 39 odst. 1 zákona, neboť rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; zánik invalidity 10.1.2013 dnem jednání. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 12.3.2013 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1a) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 5%, takže celkově činí 30%; dne změny stupně invalidity: 10.1.2013.

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 12.3.2014 nenamítala opožděné podání žaloby a závěrem navrhla důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl v prodloužené lhůtě vypracován po jednání konaném dne 29.4. a 4.7.2014 za účasti žalobce dne 29.4.2014 a odborného lékaře z oboru interního lékařství. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil,

že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Komise totiž hodnotila odlišně od lékaře OSSZ a ČSSZ míru poklesu pracovní schopnosti 60% dle kapitoly IV, položky 1d) přílohy vyhlášky, kterou zvýšila podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10% na celkových 70%. PK MPSV po zhodnocení všech výsledků provedených vyšetření jako rozhodující zdravotní postižení žalobce stanovila endokrinní poruchu - onemocnění štítné žlázy, a to těžkou hypothyreosou po léčbě thyreostatiky s doporučenou léčbou hormonu štítné žlázy, které však nebral; nárůst váhy, otoky rukou, předloktí až na paže a nohou a bérů jsou důsledkem neléčené hypothyreosy, pro které je neschopen pracovní zátěže. Nádorové onemocnění příušní žlázy je v remisi, bez známek recidivy, přetrvává však plegie faciálního nervu vpravo po chirurgickém přetěti s horší výslovností a výraznou suchostí sliznic, s nutností neustálého popíjení vody. V oblasti pohybového aparátu jsou konstatovány pokročilé degenerativní změny na páteři a nosných kloubech DK a osteoporóza s kompresivní frakturou L2 starého data. Postižení v oblasti pohybového aparátu žalobce omezuje pro zatížení bederní páteře, vynucené polohy, střídání tepla a zimy; žalobce je též v psychiatrické léčbě pro depresivní poruchu a gastroenterologické ambulance s chronickými dyspeptickými obtížemi, jež rovněž mají dopad na jeho pracovní schopnost. Klinické příznaky k datu napadeného rozhodnutí nebyly ještě plně vyjádřeny, ke zhoršování zdravotního stavu docházelo postupně zřejmě v důsledku nedodržení doporučeného léčebného režimu. Znamky poruchy funkce štítné s orbitopatií jsou dokladovány od roku 2009, od roku 2011 na kontroly nedocházel a byl bez léčby. Ve zprávě ošetřujícího lékaře ze dne 29.1.2013 je konstatována zvýšená funkce štítné žlázy dle laboratorního vyšetření a žalobce byl odeslán na endokrinologii. Toto vyšetření bylo doporučeno rovněž ve zprávě z ORL ambulance ze dne 15.2.2013 na podkladě provedeného sonografického vyšetření krku ze dne 15.2.2013. Endokrinologické vyšetření bylo provedeno 7.3.2013, byla konstatována primární hyperthyreóza na autoimunitním podkladě na základě klinického nálezu a laboratorního vyšetření (v laboratoři vysoce pozitivní aTPO, aTG) a byla doporučena thyreostatická léčba. Další zpráva je až z 8.8.2013, kdy došlo v důsledku thyreostatické léčby k těžké hypothyreóze, která trvá dosud. PK MPSV je toho názoru, že k datu napadeného rozhodnutí z výše uvedených důvodů nebyl zdravotní stav stabilizován a nebyl předpoklad pracovního zařazení ani za ulehčených podmínek. Žalobce byl uznán plně invalidním od 17.9.2007 pro karcinom příušní žlázy a invalidita trvá od uvedeného data dosud, nyní je však uznán pro invaliditu III. st. pro těžkou funkční poruchu štítné žlázy. Komise stanovila KLP (kontrolní lékařskou prohlídku) za 1 rok, neboť při léčbě a pravidelných kontrolách zdravotního stavu je předpoklad úpravy funkce štítné žlázy a tím i celkové zlepšení zdravotního stavu a přehodnocení míry poklesu pracovní schopnosti. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

- (1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
- (2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) ***nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.***

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 27.5.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá ponechání invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 4.7.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 27.5.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 23.1.2013 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně s datem vzniku 17.9.2007 (do 31.12.2009 plná invalidita), když míra*

poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město (10% poklesu pracovní schopnosti) a poté na ČSSZ v řízení o námitkách (30% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobce nebyl kupodivu uznán nadále invalidní pro žádný stupeň invalidity.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 17.9.2007 nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá co nejdříve rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity třetího stupně od uvedeného data, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 119/2013 ze dne 29.8.2014, když rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla v řízení o námitkách jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 23.1.2013.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval náklady tohoto řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. srpna 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně